

τὰ ὑπάρχοντά τινος, κλέπτω, ἀπογυμνῶ τινα κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.) Τσακων. : Τὸν μπάσανε γιὰ ἔμπιστο 'ς τὸ σπίτι τους καὶ τοὺς ἐγύμνωσε Ἀθῆν. Τὸν ἐπίασαν 'ς τὸ δρόμο κλέφτες καὶ τὸν ἐγύμνωσαν αὐτόθι. Ἐπῆρεν ὅ,τι εἶχεν καὶ 'κ εἶχεν κ' ἐγύμνωσαν αὐτοὺς Οἶν. Ἐμπάκαί κλέφτοι τὰ ἐγυμνούσαι τὰν τζέα τοῦ Μιχάλη (εἰσῆλθον κλέπται καὶ ἐγύμνωσαν τὸ σπίτι τοῦ Μιχάλη) Τσακων.

γύμνωση ἡ, λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. γύμνωσ' Μύκ. κ.ά. γύμνωσ' πολλαχ. βορ. ἰδιωμ.

Τὸ ἀρχ. οὖς. γύμνωσις.

1) Ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ γυμνοῦ λόγ. κοιν.
2) Τὰ γυμνὰ μέρη τοῦ σώματος Μύκ. : Δὲν ἐδιούσαμε τὴ γύμνωσ' (δὲν εἶδαμε τὰ γυμνὰ μέλη). Πβ. γύμνωμα.

γυμνωσίδα ἡ, Ἡπ. γυμνουσίδα Ἡπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γυμνώνω.

Ἡ πενία, ἡ ἐνδεia ἐνθ' ἀν. : Ἀσμ.

Τὴ ξινιτεά, τὴ γυμνουσιά, τὴν πίκρα καὶ τοῦ Χάρου, τὰ τέσσερα τὰ ζύγιασα, βαρύτερ' εἶν' τὰ ξένα Ἡπ. (Ζαγόρ.) Συνών. βλ. εἰς λ. γύμνωμα 2.

γυμνωσίδι τό, ἐνιαχ. γδυμνωσίδι Κέρκ. (Κάβ. Σπαρτερ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὖς. γύμνωση καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίδι.

Ἡ ὁμαδική γυμνότης ἐνθ' ἀν. : Βλέπεις γυμνωσίδια 'ς τὴ θάλασσα Κάβ.

γυμνωτός ἐπίθ. ἐνιαχ. γυμνωτέ Τσακων. γδυμνωτός Σάμ.

Ἐκ τοῦ ρ. γυμνώνω.

Γυμνός ἐνθ' ἀν. : Τὰν οὐρα π' ἐζᾶκα ἐκὶ γδυμνωτέ (τὴν ὥραν ποὺ ἐπῆγα ἦτο γυμνωμένος) Τσακων.

γυναῖκα ἡ, κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Στερνατ. κ.ά.) Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Βουν. κ.ά.) Πόντ. (Οἶν. Ὁφ. Τραπ.) γυναῖκα Κορσ. γυν-ναῖκα Χίος (Μάρμαρ.) γυναῖκα Μακεδ. (Χαλκιδ.) γιουναῖκα Ἀθῆν. (παλαιότ.) Εὐβ. (Κύμ.) Λῆμν. Μέγαρ. γουναῖκα Τσακων. (Πραστ. Βάτικ. Χαβουτσ.) γεναῖκα Α. Ρουμελ. (Καρ. Μεσημβρ. Σωζόπ.) Ἀστυπ. Βιθυν. (Κίος) Ἰκαρ. Καρ. (Ἀλικαρνασσ.) Κίμωλ. Κύπρ. (Αἰγιαλ. Καλοπαναγιώτ. Κυθρ. Μουτουλ. Πεδουλ. Πρόδρομ.) Κῶς (Καρδάμ. Πυλ.) Νίσυρ. Πάτμ. Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Παιδεμέν. Τριφυλ. κ.ά.) Σέριφ. Σκῆρ. Σύμ. Σῦρ. Τῆλ. κ.ά. — Λεξ. Μπριγκ. γεν-ναῖκα Εὐβ. (Κουρ.) γ'ναῖκα πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γ'ναῖκα Μακεδ. (Ἀρν. Βαρβάρ. Μεσορ. Σταν. κ.ά.) γυναῖκα Ἀπουλ. (Καλημ.) γυναῖκα Α. Ρουμελ. (Καβακλ. Μικρὸ Μοναστήρ.) Ἰκαρ. Κάλυμν. Καππ. (Ἀνακ. Φάρασ.) Κάρπ. (Ἐλυμπ. Μεσοχώρ.) Κάσ. Λυκαον. (Σίλ.) Μεγίστ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Βόθρ. Φιλότ. κ.ά.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἀντρεάντ. Ἀργυρόπ. Ἰνέπ. Κερασ. Νικόπ. κ.ά.) Προπ. (Μαρμαρ.) Σύμ. Σῦρ. Τῆν. (Πύργ.) Χάλκ. Χίος (Πύργ.) γεναῖκα Καππ. (Σίλατ. Σινασσ.) Κύπρ. (Καλοπαναγιώτ. Πρόδρομ. κ.ά.) Λυκαον. (Σίλ.) γ'ναῖκα Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Γούρτον. Δίλ. Μισθ. Οὐλαγ. Σίλατ. Σινασσ. Φάρασ. Φερτ. Φλογ. κ.ά.) Πόντ. (Κοτύωρ κ.ά.) ξεναῖκα Κέως ζ-ζυναῖκα Κάλυμν. ζ-ξεναῖκα Κάλυμν. κυναῖκα Ἀπουλ. (Κοριλ.) δυναῖκα Χάλκ. γ'ναῖκα Καππ. (Ἀνακ.) Γενικ. γυναικὸς Ζάκ. Ἡπ. Θράκ. (Καλαμ.) Ἰκαρ. Κεφαλλ.

Κύνθ. Λευκ. (Φτερν. κ.ά.) Νίσυρ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Ξεχώρ. Σαηδόν. κ.ά.) Πόντ. (Τραπ.) Σῦρ. γυναικὸ Καλαβρ. (Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ.) γυναικὸς Ἡπ. (Ζαγόρ. Κουκούλ.) γεναικὸς Νίσυρ. γεναικοῦ Εὐβ. (Κουρ.) Θράκ. (Μυριόφ.) Κῶς Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) Σῦρ. γ'νικοῦ Εὐβ. (Στρόπον.) γ'νικοῦ Σάμ. γ'νικοῦ Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γυναιτοῖ Τσακων. γ'νικοῦ Καππ. (Σινασσ.) γ'νικοῦ Καππ. (Ἀραβ.) Αἰτιατ. γυναῖκαν Ἰκαρ. Κύπρ. Μεγίστ. Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.) γεναῖκαν Κύπρ. γυναῖκαν Πόντ. (Τραπ.) Πληθ. ὀνομαστ. γυναῖκε Καλαβρ. (Μπόβ.) Κορσ. γυναῖκοι Πόντ. (Ματζούκ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.) γ'ναῖκας πολλαχ. βορ. ἰδιωμ. γυναῖτσες Πελοπν. (Μάν. Ξεχώρ. Σαηδόν. κ.ά.) γυναιτσε Τσακων. Γενικ. γυναικῶνε Κεφαλλ. Πελοπν. (Βάλτ. Γαργαλ. Λακων.) γ'ναικοῦν Λέσβ. γυναικιοῦς Προπ. (Κύζ. Πανορμ.) γ'ναικισιοῦ Καππ. (Σινασσ.) γ'ναικισιοῦ Καππ. (Φερτ.) Αἰτιατ. γυναῖκας Ἰκαρ. γυναῖτσες Χίος (Πύργ.) γυναῖτσε Τσακων. γυναῖκους Πόντ. (Ματζούκ. Ὁφ.) γυναικιοῦς Ἡπ. (Βούρμπικιν.)

Τὸ Βυζαντ. οὖς. γυναικα, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ ἀρχ. οὖς. γυνή. Ὁ τύπ. γεναῖκα ἤδη εἰς παπύρους 5ου καὶ 6ου αἰ. Βλ. S. Kapsomenakis, Voruntersuch. zu einer Gramm. der Papyri, 33.

1) Ἡ γυνὴ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν ἄνδρα κοιν. καὶ Ἀπουλ. (Καλημ. Καστριν. Κοριλ. Στερνατ.) Καλαβρ. (Γαλλικ. Μπόβ. Χωρίο Βουν. Χωρίο Ροχούδ. κ.ά.) Καππ. (Ἀνακ. Ἀραβάν. Γούρτον. Δίλ. Μισθ. Οὐλαγ. Σίλατ. Σινασσ. Φάρασ. Φερτ. Φλογ. κ.ά.) Λυκαον. (Σίλ.) Πόντ. (Ἀμισ. Ἀντρεάντ. Ἀργυρόπ. Ἰνέπ. Κερασ. Κοτύωρ. Ματζούκ. Νικόπ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) Τσακων. (Βάτικ. Πραστ. Χαβουτσ. κ.ά.) : Ὡς τὴν ἐκδρομὴν ἡμασταν πέντε ἄντρες καὶ τέσσερις γυναῖκες. Εἶμαι γιὰ γυναῖκα καὶ ξεχνῶ. Ὡς τίς τελευταῖες ἐκλογές ψήφισαν καὶ οἱ γυναῖκες κοιν. Ἦταν προκομμένη γυναῖκα καὶ ἀξία Κίμωλ. Ἡπ-ἔσσε μιὰ γεναῖκα 'ς τὸδ-δρόμον τζ' ἐλιθούμηνσε Κῶς. Ἐχομε γεναῖτσες γιὰ τὸ τρύγος Σκῆρ. Τὰ γ'ναῖκες φέριδαν νήματα (αἱ γυναῖκες ἔφεραν νήματα) Φλογ. Σπέρριζαν τὰ γυναῖτσες (ἔσπερναν αἱ γυναῖκες) Μισθ. Τοῦ γ'ναῖκας γιαιτρικά κάνισκαμ' (ἐχρησιμοποιοῦμεν γυναικεῖα ἱατροσόφια) Ἀνακ. Ἀντρας ἄντρα καὶ γ'ναῖκα γ'ναῖκα σαβανιάζ' (= σαβανώνει ἄνδρας τὸν ἄνδρα καὶ γυναῖκα τὴν γυναῖκα) Δίλ. Ἐπῆσαν οἱ γεναῖτσες, ἠδραν τὸν γέρον τζ' ἔκαμαν δέησιν (ἐκ παραμυθ.) Κύπρ. Ἐκανι νυχτέρ' ἢ γ'ναῖκα κ' ἐγνιθι καὶ μπάλουνι (ἐκ διηγ.) Στερελλ. (Παρνασσ.) Ἐκοβε τὰν πλεξίδα τὰ γυναιτοῖ (ἐκοψε τὴν πλεξίδα τῆς γυναικὸς) Τσακων. Ἐκεῖ ἢ γ'ναῖκα κάατι κάατ' καθούμεν' (κάατι κάατ' = κάθεται κάτω) Σαμοθρ. || Φρ. Στάμενη γυναῖκα (ὥριμος) πολλαχ. Γυναῖκα τοῦ καιροῦ τῆς (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) πολλαχ. Σωστή γυναῖκα (ἐνάρετος) πολλαχ. Γυναῖκα μετὰ τὰ οὐλα τῆς (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) πολλαχ. Παρδαλὲς γυναῖκες (ἐλευθερίων ἡθῶν) σύνθηθ. Κακὲς γυναῖκες (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) πολλαχ. Ἀχαρε γυναῖκες (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Μπόβ. Κατὴ γυναῖκα (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Κορσ. Ἀσκημες γυναικες (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Κύπρ. Οἱ μαρνάδες των ἦσαν γυναῖκες (εἰρων. ἐπὶ ἀνυπάρχοντος συγγενείας) Κρήτ. Γυναῖκα κατὰ γυναικοῦ (τελειῶς μόνη, ἄνευ προστάσεως) πολλαχ. Κατὰ γυναικοῦ, πολλὰ κουκκία ἐποῖκεν (καίτοι γυνὴ μόνη, συνεκέντρωσε πολὺν σῆτον) Χαλδ. Θὰ πᾶμε κατὰ γυναικὸς (μόνον γυναῖκες) Πελοπν. (Πλάτ.) || Παροιμ. Ἡ γυναῖκα ἔβαλε τὸ διάβολο 'ς τὸ μπουνκάλι (ὡς λίαν πανούργος) κοιν. Ἡ γυναῖκα ἐκόμβωσε ὁ δαιμόνι (ἐ-